

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

Reis Engeland 16-19 juni 2016

Beste rozenvriend,

Voor een rozenreis is juni normaal gezien de beste maand. Maar dit jaar herinneren we vooral het sombere weer, waardoor de rozen bij ons het wat minder goed doen. Dan maar naar Engeland. Daar hebben we een heel mooie reis gemaakt. Het lukte om bijna steeds zonder regen en soms ook met een stralende zon door de tuinen te kuieren. Vooral gerenommeerde tuinen stonden op het programma en die hebben een blijvende indruk nagelaten bij de deelnemers, zoals je kunt lezen uit onderstaande bijdragen. We logeerden in een prachtig hotel in Guildford, een verblijf dat we niet snel zullen vergeten. Voor wie mee was met de reis zullen deze teksten mooie herinneringen oproepen. De anderen kunnen meegenieten en misschien denken aan een deelname bij volgende reis. Hartelijk dank aan alle medereizigers die aan deze nieuwsbrief bijgedragen hebben.

Jos

Een spontane reactie over hoe deze reis en het goede gezelschap ervaren werd:

Nogmaals bedankt voor de prachtige organisatie. De reis zal me nog lang bijblijven. De rozentuinen waren heel indrukwekkend en je wordt er als het ware ondergedompeld in een magische wereld van geuren en kleuren. De geurende rozen laten je zintuigen zinderen en laten je opnieuw bewust worden wat geuren met je kunnen doen. Het brengt in mij mijn innerlijke kind naar boven met vele mooie lang vergeten herinneringen. De ommuurde tuin van Coughton Court was voor mij een juweel van een tuin. Bij het binnentreden van deze tuin werd ik letterlijk bedwelmd door talloze rozenparfums, een schilderspalet aan kleuren. Dit had ik nooit verwacht. Het was de doos van Pandora die voor mij openging. Wat is het mooi om door de natuur zo verwend te worden. Deze momenten vervullen mij met geluk en vreugde, maar laten me vooral genieten van de kleine dingen in het leven. Ik ben iedereen heel dankbaar voor deze mooie ervaring.

Lieve groeten, Ingrid

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

Reis Engeland 16-19 juni 2016

Pashley Manor Gardens

Pashley Manor en de tuinen zijn nu privébezit van Mr en Mrs James A. Sellick. Het huis dateert van 1550 en werd gebouwd door Sir Thomas May. De familie May had het huis 400 jaar in bezit. Die eigenaars behoorden tot de meest aanzienlijke families van Sussex. Tijdens de Tweede Wereldoorlog bood het huis tijdelijk onderdak aan Canadese en Poolse militairen. Alhoewel het huis behoorlijk in verval geraakt was, werd het de laatste 20 jaar in zijn oude glorie hersteld.

Donderdag 16 juni.

De eerste halte op onze reis was Pashley Manor Gardens. We wandelden langs de romantische oprijlaan naar de ingang van de tuinen en de shop. De weergoden waren ons gunstig gestemd of wie had daar de hand in?

Op meerdere plaatsen kon je genieten van een prachtig panoramisch zicht maar er waren ook omsloten gedeeltes zoals de rozentuin en de kruidentuin. Er was heel wat afwisseling in de tuinen: rozenstruiken, gemengde borders, waterpartijen en grasperken. Niettegenstaande we daar met een heel aantal rozenveredelaars en rozenkenners bij elkaar waren, werd er ook met bewonderende blikken gekeken naar een border met *Alstroemeria*'s die wel een zeer mooie oranje kleur had. De gezonde klimroos 'Highgrove' staat na dit bezoek zeker op het verlanglijstje van menig rozenliefhebber.

Naast het grote assortiment planten, stonden in de tuinen ook sculpturen tentoongesteld die één geheel vormden met hun omgeving.

Het restaurant wordt voorzien van zelfgekweekte groenten vanuit de Kitchen Garden. De verse soep viel in de smaak. Hier werden we er ook aan herinnerd dat we onze vertrouwde euro niet overal kunnen gebruiken.

Na de lunch eindigde het bezoek aan deze eerste prachtige tuin. Het deed ons al uitkijken naar meer!

Lieve

Loseley park in Surrey

Donderdagnamiddag. Het regende pijpenstelen toen we uit de bus zouden stappen voor het bezoek aan de tuinen van Loseley Park. Joanna Philips stond ons op te wachten op de parking en begeleidde ons naar de tuinen. Binnen de ommuurde tuinen aangekomen, verscheen een waterig zonnetje, dat de hele namiddag op post bleef. De rozentuin bevatte een groot aantal klassiekers: R. 'Alba Maxima', 'Pink Grootendorst', 'Frimbriata', 'Madame Plantier' om er maar enkele te noemen. De tuin was elegant onderverdeeld in kamers die elk een eigen hoofdthema hadden: rozen, groenten, bloemen, wit bloeiende planten. De lange borders waren zo aangelegd waren dat ze het oog leidden naar een volgende kamer of een mooi zichtpunt. Daar ontdekten enkelen van ons nieuwe planten en het zoeken naar de namen ervan zorgde voor vurige discussies. In die tuin zouden we uren kunnen rondwandelen en genieten van de

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

Reis Engeland 16-19 juni 2016

mooie combinaties. Toch maakten we ook even tijd voor een gezellige babbel in de Wisteria Tea Room met een tas koffie of thee en typische Engelse cake of een scone met 'clotted cream'.

Daarna reden we naar het luxueuze hotel om, na deze eerste lange dag, het wat rustiger aan te doen.

Jos

Coughton Court

Vrijdag 17 juni 2016

Vandaag vroeg uit bed. Na een stevig ontbijt op weg naar Coughton Court.

Sinds 1409 de thuis van de familie Trockmorton. Ze waren zeer rooms-katholiek. Bij aankomst worden we ontvangen en krijgen we onze tickets om het kasteel te bezoeken in afzonderlijke kleine groepjes. Even een woordje uitleg van een gids. Het kasteel is prachtig gelegen. De binnenplaats langswaar we het kasteel binnen gaan, is rustgevend. Veel groene tinten met wat geel.

Enorme taxushagen die mooi in vorm zijn gesnoeid, vind je terug aan beide kanten van de tuin, evenals een weg afgebakend met mooie bomen.

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

Reis Engeland 16-19 juni 2016

Wat mij is bijgebleven van het bezoek aan het kasteel is: de mooie secretaire die blijkbaar vervaardigd is door "Dutchmen". Ook het kleine kamertje waar men de priester kon verbergen als er gevaar dreigde. Men liet hem via een koord naar beneden.

We zijn ook nog boven op de toren geweest. Van daar zagen we een adembenemend panorama, met in de verte nog de kapel van het kasteel.

In de ommuurde tuin kwamen rozen en vaste planten geregeld terug in dezelfde opstelling. Het "Rose Labyrinth" en de rozenbogen met klimmers ontbraken er ook niet. De mooie kleurencombinaties spraken me sterk aan, met aan

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

Reis Engeland 16-19 juni 2016

de ene kant van de tuin de zachte kleuren en aan de andere kant de felle kleuren. Achteraan de rozentuin kon je ook nog een vijver ontdekken. Er was ook een tuin met enkel dennen en bomen daartussen lavendel en pioenrozen.

De tuinen werden ontwikkeld vanaf 1991. Na het bezoek door het huis en de wandeling door de tuinen, kregen we nog een koffie met een koekje aangeboden.

Esther

Rose Gardens van David Austin, 17 juni 2016

Op onze website konden we reeds lezen dat David Austin (DA) in 1960 'Constance Spry' (verder CS), zijn eerste "Engelse" roos, een (nog) niet herbloeiende klimmer met geurende bloemen, die het uitzicht hadden van oude rozen, op de markt bracht. CS is een kruising tussen 'Belle Isis' en 'Dainty Maid'. 'Belle Isis' werd zoals de meesten onder ons wel weten gecreëerd door onze landgenoot Louis-Joseph-Ghislain Parmentier en gaf haar sterke mirregeur door aan CS. Van daar dat we met een beetje veel fantasierijke overdrijving kunnen stellen dat de

"David Austin Roses", want zo worden ze vandaag genoemd, van Belgische afstamming zijn.

Het grote succes van die Engelse rozen is te danken aan het feit dat ze lijken op onze mooie oude rozen (Old Garden Roses) met hun rijke geuren. Spijtig genoeg zijn de OGR's maar eenmaal bloeiend; de DA rozen zijn her- of doorbloeiend en dus geheel nieuw in de wereld van de roos.

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

Reis Engeland 16-19 juni 2016

Ook ik werd midden de jaren van negentig de vorige eeuw verleid door de fantastische geur van 'William Shakespeare' (1987), het begin van een blijvende passie voor rozen. Jammer genoeg had deze roos op het einde van de zomer "nul blaadjes maar ni meer", zoals Urbanus het ooit zei. In 2000 werd een nieuwe, meer ziektevrije 'William Shakespeare' op de markt gebracht. Van de eerste generatie Engelse rozen heb ik heel wat soorten gekocht, maar weinige hebben het overleefd, zeker ook door mijn toenmalige summiere rozenkennis. Inmiddels staat "Roses for Dummies", diskreet aan het oog onttrokken van toevallige onaangekondigde maar steeds welgekomen rozencollega's, in mijn rozenbibliotheek. 'Abraham Darby', 'Constance Spry', 'Fisherman's Friend', 'Gertrude Jekyll', 'Graham Thomas' en 'Winchester Cathedral' staan nu nog altijd in mijn 'klein rozenwoud'. Reeds sinds eind vorige eeuw dus stond een bezoek aan de David Austin Garden bovenaan mijn verlanglijst. In 2016 werd dit verlangen eindelijk een realiteit! En hoe?

Reeds bij het oprijden van de "premisses" werden we geïmpressionerd door indrukwekkende rozenvelden en door met bloeiende klimrozen versierde gevels van de bedrijfsgebouwen: het hoofdgebouw met gift shop oogt uitnodigend majestueus.

Michael Marriott van de Design Service heeft reeds "a lifetime's experience of growing roses" en was er onze gastheer: bij de serre van de huidige bestuivingen gaf hij uitleg hoe het veredelen van rozen in zijn werk gaat: de witte lintjes met "barcode" vermelden de vader- en moederplant.

Daarna inviteerde Michael ons voor het bezoeken van de toontuinen. Eindelijk ging mijn droom in vervulling! Als een klein schuchter jongetje durfde ik het toch aan Michael om hun beste doorbloeiende rozen te vragen: twee namen volgden, of beter

gezegd één en dan nog één: '**Olivia Rose Austin**', nieuw voor 2014 en '**Desdemona**', nieuw voor 2015. '**Olivia**' ressorteert onder de "English Leander Hybrids" en is volgens de DA 2016/17 catalogus "probably the best rose we have ever bred. Awarded a Gold Standard at the 2014-15 British Association of Rose Breeders (BARB) trials". Dit zou de beste DA roos zijn die ze ooit veredelden: ze begint uitzonderlijk vroeg in het seizoen te bloeien en gaat goed door tot in de herfst; een eigenschap waardoor ze drie keer per jaar bloeit, in tegenstelling tot de gebruikelijke tweemaal per jaar. En voor zover we nu weten is ze helemaal ziektevrij. Olivia is de dochter van David Austin Junior, dus David Austins kleindochter. Met zo'n doopnaam moet het wel één van de beste DA rozen worden. De toekomst moet het uitwijzen. 'Desdemona' werd ingedeeld bij de "English Musk Hybrids". En natuurlijk zijn beide goed geurend.

Hoewel we door plaatsgebrek in de bus door onze chauffeur verzocht werden om geen rozen aan te kopen, kon ik toch niet aan de verleiding weerstaan om deze 2 rozen als souvenir mee te nemen naar het vasteland. De emotie haalde het van de rede! Wat de toontuinen betreft kunnen we kort zijn: gewoon fantastisch!

Roger

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

Reis Engeland 16-19 juni 2016

Chris Warner

ONCE UPON A TIME....ES WAR EINMAL....IL ETAIT UNE FOIS...

Er was eens een lieve onderwijzer die in het verre Engeland woonde. Hij leerde zijn jongens mooi Engels praten en ook zonder fouten schrijven...Hij hield heel veel van de natuur en wanneer hij dictees noch opstellen of rekensommen moest verbeteren, trok hij met een knapzak de wijde wereld in....

Hij kon toch zo hard genieten van het mooie Engelse landschap, zijn weelderige planten, bomen en bloemen dat de Rozen fee hem betoverde: hij werd rozenveredelaar...

De beroemde Rozenvrienden die toen op reis in Engeland waren, hadden van hem gehoord en ze beslisten hem een bezoekje te brengen....

Helaas, driewerf helaas, de Rozenvrienden waren zo fel bezig geweest om talrijke tuinen te bezoeken dat er geen tijd meer overschoot....en dus moest de gewezen lieve onderwijzer die ondertussen rozenveredelaar was geworden het zonder het bezoek van de eveneens lieve Rozenvrienden doen...

Het begon einde jaren zestig toen Jack Harkness et Alec Cocker enkele hybriden ontwikkelden afkomstig van Rosa hulthemia persica die in centraal Azië gedijt...Deze rozen vertonen een mooi rond center, precies een gekleurd oog...

Onze lieve onderwijzer-rozenveredelaar werd zodanig gefascineerd door deze nieuwe variëteiten dat hij zelf aan de slag ging nadat hij in 1976 een lezing van Jack Harkness bijgewoond had...

Dit is al 50 jaar geleden....Wat gaat de tijd toch snel....

Willen de Rozenvrienden nu meer weten over die lieve rozenveredelaar (die, tussen haakjes, Chris Warner heet en geen onderwijzer meer is) kunnen ze surfen naar het fantastisch artikel geschreven door onze voorzitter Jos op

<http://www.rosesocietyuruguay.com/pdf/Rosa%20Belgica%20Broch.pdf>

Zie ook http://www.lens-roses.be/html/nieuws.dhtml?session_id=19405955600&language=N&oper=detail&news_id=26

Laurent (die dat artikel destijds in het Frans mocht vertalen)...

The Gardens of the Rose in Saint Albans

De Tuinen van de Roos zijn ontworpen voor de Royal National Rose Society door Michael Balston en gebouwd door Adam Frost Landschappen (Gold Medal Winnaars bij de Chelsea Flower Show). De aanplanting met prachtige combinaties werd uitgevoerd door leden van de Raad van Bestuur van de Society met de hulp van hun tuinteam.

Zaterdag morgen, 18 juni, om kwart voor tien stonden we aan de poort van "Gardens of the Rose" in St. Albans de rozentuin van de "Royal National Rose Society", onze Engelse evenknie.

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

Reis Engeland 16-19 juni 2016

Zij bestaan al van 1876, wij iets minder lang. Ruim op tijd dus, want om 10 uur gingen de poorten open en konden we over de lange oprijlaan naar de eigenlijke ingang. Nadat Jos de inkom financieel geregeld had, kon de zoektocht naar de mooiste of bijzonderste roos beginnen. De liefhebbers van oude rozensoorten vonden er een grote collectie historische rozen, meestal met naambordjes. Discussies hierover waren dus uitgesloten. Hedendaagse rozen waren mooi ingeplant met borderplanten en struiken.

Zeldzame rozen van de vroegste Engelse rozenveredelaars stonden her en der in de rozenborders. Vooral Austin rozen, maar ook Warner, Horner, Tantau, enz. Pergola's met kleurrijke klimrozen, vooral de grote pergola met 72 bogen in het midden van de tuin, was prachtig. Zoals in iedere Engelse tuin, mocht ook een waterpartij in deze rozentuin niet ontbreken. Natuurlijk waren er voor de Belgische fijnproevers allerhande drankjes met bijbehorende sandwiches, taarten en koeken. Die gingen rond het middaguur vlot van de hand. Hierna waren we weer klaar voor de volgende etappe.

Hugo en Alda

Rozenvrienden in Waddesdon Manor, Aylesbury, Buckinghamshire

Zaterdag 18 juni bezochten we het prachtig paleis Waddesdon Manor (Manor staat voor Engels landhuis). Deze Manor is het meest prestigieuze optrekje op ons reisprogramma. De Manor lijkt op een Frans kasteel uit de Loirestreek en werd gebouwd door baron Ferdinand de Rothschild. De naam Rothschild zal bij iedereen wel bekend zijn als de rijke bankiersfamilie en deze naam is ook bekend van de duurste wijn uit Bordeaux, nl. Château Lafite Rothschild.

Als we met de bus de slagbomen van het domein voorbij waren, was er nergens een kasteel te zien. Pas na ongeveer 1 km rijden doemde het imposante gebouw achter de bomen op.

We hadden geluk. Er was een eetfestijn deze zaterdag gepland met diverse optredens. We waren nog maar pas op het domein en enkele van onze rozenvrienden waagden al een danspasje op de stand waar iedereen kon meedoen aan een charleston dans of andere dansen (participatief dansen).

Vooreerst kregen we een rondleiding in het kasteel. De uitgestalde rijkdom van al de kamers was overweldigend. De

wijnkelder, die wel de charme van een oude kasteelkelder voor wijnen miste, was wel zo uitgerust dat wijnen in de beste condities konden bewaard worden. Ook hier was duidelijk dat deze familie niet om geld verlegen zat. Heel de kelder was uitgerust met de dure wijn Château

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

Reis Engeland 16-19 juni 2016

Lafite-Rothschild. Waar het publiek toegang had, stonden enkel lege flessen maar achter de tralies lag een heel kapitaal aan wijnen.

De rozentuin van het domein was echter niet in verhouding tot de pracht van het kasteel. De tuin ligt enkele honderden meters verwijderd van het gebouw. Deze tuin had vele oude rozen die op het moment van ons bezoek over hun hoogtepunt van bloei waren. De rozentuin was niet zo groot.

Wil je het hele domein zien, dan kon je deze dag met de bus een rondrit maken in het domein, of de mensen naar de parkeerplaats van de auto's brengen.

We hebben echt genoten van de vele optredens o.a. de rijdende piano, de optredens van een dixieband, de toneelstukjes van een groep standup comedians, de kinderaanimatorie. We hebben kunnen proeven van het vele smakelijke eten dat aangeboden werd in de tentjes.

Het was echt genieten die namiddag en bovendien hadden we geluk met het weer. Er was geen spatje regen gevallen. Het was zeker de moeite om een bezoek te brengen aan Waddesdon Manor.

Robert en Marleen

Bezoek aan Spring Pond Garden op zondag 19 juni 2016

Na een bewogen nacht voor Annie, Ann, Alda en Jos door de ziekenhuisopname van Theo was iedereen toch al om kwart over zeven in de ontbijtruimte van het hotel. Om kwart voor acht uur werden de reiskoffers in de bus geladen en om acht uur waren we al weer onderweg.

Iedereen was stiller dan gewoonlijk. Dit veranderde toen Robert en Laurent met de champagne rond kwamen, een geschenk van Laurent om zijn lidmaatschap van Rozenvrienden te vieren.

Na een uurtje rijden kwamen we aan in Laverstoke. We gingen er de privétuin van Carolyn Sheffield bewonderen. Het was door de smalle wegen voor onze chauffeur Michel niet eenvoudig om naar deze tuin te rijden. Een veldweg werd herleid tot de parkeerplaats van onze bus. Het landhuis en de tuin waren voor het publiek verborgen achter een haag en een houten poort. Dit maakte ons heel nieuwsgierig.

Jos keek er dan ook naar uit om kennis te maken met Carolyn Sheffield en haar dochter Nicola Graham. Hij is namelijk al sinds

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

Reis Engeland 16-19 juni 2016

januari van dit jaar met deze dames aan het mailen om deze afspraak vast te leggen. Maar helaas, alhoewel er een auto op het domein stond, kwam er niemand open doen.

Het domein was potdicht en alle gordijnen waren gesloten.

Door een inkijk in de haag hadden we zicht op een mooie vijver. Een aantal van ons zijn toen op verkenning gegaan. We gingen kijken of er verder in de straat een andere ingang was. We hebben contact gezocht met de burens. Zonder resultaat!

Mijn fantasie sloeg op hol en ik begon mij de wildste verhalen voor de geest te halen. Wat zou er toch met die twee sympathieke dames gebeurd zijn? Misschien was het gewoon te ver gezocht en heb ik in mijn kindertijd te veel detectievelletjes gespeeld en was ik beïnvloed door 'Midsummer murders'. Doordat we dit bezoek gemist hadden, zaten we nu voor op ons tijdschema om naar Mottisfont in Hampshire te rijden.

Onderweg kreeg Jos een telefoontje van Carolyn met excuses voor hun afwezigheid. Een paar dagen later kreeg Jos ook nog schriftelijke excuses van de dames. Ons bezoek was niet mogelijk door een migraine aanval van dochter Nicola.

Lutgarde

Zondagmiddag 19 juni : Mottisfont Abbey – Hampshire

Mottisfont Abbey, zoals het woord doet vermoeden, was oorspronkelijk een Augustijner priorij, die opgericht werd nabij een natuurlijke bron. Deze bron was het vertrekpunt van onze wandeling naar de ommuurde tuinen en het bezoek aan de abdij. De rozentuin is één van de compleetste verzamelingen van oude rozen, hier en daar aangevuld met moderne rozen van Engelse veredelaars. De gele roos 'Graham Thomas' van David Austin bij het binnenkomen van de rozentuin herinnert ons eraan dat deze grote tuinman in Mottisfont Abbey. G. Thomas was een voorvechter voor de

bescherming van ouden rozen en gaf deze unieke verzameling een verdiende plaats in deze tuin. Die is werkelijk een geschikt kader om deze rozen te waarderen. Langs de muren lagen mooie borders met rozen die we voor het eerst zagen. Ook de in de perken zagen we voor ons onbekende mooie oude rozen. Maar daarvoor bezochten we natuurlijk Mottisfont. De borders werden versterkt met vaste planten die samen met de rozen zorgden voor een prachtig geheel. We waren onder de indruk van het mooie prieel en de prachtig bloeiende rambler 'Lykkefund'. Enkele rozenvrienden werden zelfs lyrisch bij het zien van deze rambler. Het bezoek aan deze tuin was zeker een mooie afsluiter van deze prachtige rozenreis. Veel leden zullen terugdenken aan deze reis wanneer ze door hun tuin wandelen en de meegebrachte rozen bewonderen.

Werkten mee aan deze nieuwsbrief: Esther Baerts, Robert en Marleen Claes, Gustaaf Haenraets, Lutgarde De Haes, Hugo en Alda Dörgé, Ingrid Ketele, Laurent Neels, Lieve Van Bruggen, Jos Rogiers, Berna Smets en Roger Willeghems
Verantwoordelijke uitgever: Jos Rogiers